

Nepotrivirea noastră

de Benone Burtescu

Tu, fiecărei clipe-i storci savoarea,
Eu prăpădesc vecia să cresc floarea.
Tu, fiecăruia îi ceri plăcerea,
Eu umblu lumea să-î trăiesc durerea.
Tu te oprești să guști cât e de bine,
Eu trec grăbit, nemulțumit de mine.
Tu râzi acolo, unde să rîdă toți se strîng,
Eu peste miez de noapte mă lupt să numai plîng.
Tu-ncerci să aprinzi un foc din oricare scînteie,
Eu sting o vîlvătaie cu-n gest, cu o idee.
Tu strîngi ce ți se dă, trăiești printre oferte,
Eu risipesc ce am, destinul să mă certe.
Te muți acolo unde consumi de fericire,
Eu meșteresc aici, la rostul de iubire.
Și vom rămîne așa, frumoasă neunire,
Tu arșita plăcerii,
Eu umbra de iubire!
Și vom rămîne așa, poem fără cuvinte,
Aprindere sublimă și stingere cuminte...